

מ"ת 7966/09/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 7966-09-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני	כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה
מבקש	פלוני
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בעקבות החלטת כב' בית המשפט המחוזי מיום 26.10.23 נדרשתי לקבוע דיון נוסף בבקשה לעיון חוזר שהגיש ב"כ המבקש, עו"ד מאג'ד באדר מטעם הסנגוריה הציבורית.

במה דברים אמורים?

2. ביום 27.9.23 הוריתי על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו (להלן - ההחלטה). בהחלטה ישנו תיאור של פרטי האשמה ואסתפק בהפניה אליהם (ראו עמ' 14 - 16).

לפני מתן ההחלטה הציע ב"כ המבקש חלופה למעצר בבית זוגתו של מרשו בתל אביב יפו, בפיקוח שלה, של אחותו ושל אח המבקש. נטען מפי ב"כ המבקש כי מדובר בחלופה מרוחקת שיש בה להגשים את תכלית המעצר.

לאחר בחינת החלופה ועיון בחומר החקירה קבעתי בהחלטה כי: "החלופה שהציע המשיב אינה מספקת מכל בחינה. לעניין אי ההתאמה של החלופה המוצעת למאפייני המשיב ולהערכת הסיכון והמסוכנות הנשקפים ממנו אדרש בהמשך. אציין כי החלופה המוצעת רחוקה מלהיות חלופה העונש על תכלית המעצר, בדגש על מאפייני המפקחים, כל אחד ומאפייניו" (עמ' 18 ש' 21 - 23 לפרוט').

המפקחות שהוצעו נפסלו על רקע היכרות שטחית עם המבקש ומאפייניו, כך שלא התאפשר לסמוך עליהן כי יש להן את ההבנה הנדרשת בקשר לתפקיד הפיקוח וליכולות שלהן לעמוד בו. אחיו של המבקש נפסל כמפקח על רקע מעורבותו במחלוקת שהיא הרקע לביצוע העבירות לכאורה. בנוסף לאמור, כפי שצינתי בהחלטה, התרשמתי מאחיו של המבקש שיתקשה להוות גורם סמכותי לאחיו, קושי אשר בא לידי ביטוי אף בתשובותיו מה יעשה אם המבקש לא ישמע לו.

3. אזכיר כי ב"כ המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה תוך הערה כי יכול וישנו קושי בהוכחת עבירת הפרת הוראה חוקית. הגם שכך, עיינתי בחומר החקירה לשם בחינת עילת המעצר.

עוד בהליך זה הקדמתי לשמוע את המפקחים לפני שעיינתי בתיק החקירה מתוך ניסיון להתגבר על כשל בהבאת המבקש לאחד מדיוניו, אשר גרם לדחיית הדיון תוך הותרת המבקש במעצר.

בדיעבד ולאחר עיון בתיק החקירה מצאתי להעיר בהחלטה כי: "לו נדרשתי להכריע באשר לשמיעת המפקחים לאחר עיון בתיק החקירה יכול שניתן היה לדחות את בקשת ההגנה לשקול את החלופה המוצעת. ואולם - מששינתי את סדר הדברים ושמעתי את המפקחים נמצאו בעדותם של כל אחד מהמפקחים טעמים נוספים מדוע אינם מתאימים למלאכת הפיקוח" (עמ' 19 ש' 7 - 9 לפרוט').

4. בהחלטה התייחסתי לראיות שבתיק החקירה אשר ערערו את האמון שניתן לתת במבקש ואת החשש הגדול בו מצויה אחותו על רקע התנהגותו של המבקש כלפיה וכלפי אמו (ראו עמ' 9 ש' 23 - 33 ועמ' 10 ש' 2 - 3 לפרוט'). לאמור נוספה עבירת הפרת צו ההגנה והנסיבות בהן הגיע המבקש לבית המשפחה לאחר הוצאתו (ראו עמ' 10 ש' 6 - 12 לפרוט').

באשר לסיכון ולמסוכנות קבעתי בהחלטה כי לצד חזקת המסוכנות שלא נסתרה, נסיבות ביצוע העבירות לכאורה מלמדות על סיכון ומסוכנות בעוצמה לא מבוטלת. עוד ציינתי כי: "לפי חומר החקירה נלמד על שימוש באלכוהול ונטילת כדורים פסיכיאטריים (ראו הודעת האחות מיום 26.8.23 שעה 15:45, הודעת האחות מיום 26.8.23 שעה 7:26 עמ' 5 ש' 91 - 92, תיעוד עו"ס בית החולים מיום 7.8.23 שעה 9:39)" (עמ' 20 ש' 24 - 26 לפרוט'). בזיקה לאמור, הבהרתי כי הנני ערה לכך כי המבקש מוכר כנכה על רקע אירוע ירי בו היה מעורב בשנת 2019 וכי נטל טיפול פסיכיאטרי.

עם זאת הובהר כי הרקע לביצוע העבירות, כך עלה לכאורה מהראיות, לא נקשר לשתיית אלכוהול או למצבו הפסיכיאטרי אלא לסכסוך משפחתי שפרץ על רקע התנהגות המבקש שלא עלתה בקנה אחד עם הנורמות הנהוגות במשפחתו. למעשה אירועי האישום הם תגובת המבקש למורת רוחה של המשפחה בגין אופן ניהול יחסיו עם זוגתו. אומנם אין באמור כדי לשלול תרומה של מצבו הנפשי ושל התמכרות המבקש לדרך התנהגותו, אך ראוי לדייק כי אין המדובר בסכסוך ששוכח אם הנאשם פיקח ומצבו הנפשי מיוצב.

5. בראי האמור ובהתחשב במאפייני המבקש קבעתי בהחלטה כי: "הסיכון והמסוכנות בנסיבותיו ולאור אופי המעשים שביצע לכאורה הם בעצימות גבוהה ודורשים מענה להיבטים הקשורים למידת האמון שניתן לתת במשיב לאור מאפייניו ולאופי הסכסוך שנתגלע בינו לבין משפחתו" (עמ' 21 ש' 1 - 3 לפרוט').

6. ציינתי בשולי ההחלטה כי נמנעתי מקביעה מוחלטת כי כל חלופה לא תתאים והערה זו נתפשה אצל ההגנה איכשהו בדרך המחייבת הבהרה.

כידוע לפי פסיקת בית המשפט העליון ישנם מצבים שנסיונותיהם, מבחינת נסיבות המעשה ומאפייני העושה, שוללות אפשרות לשקול כל חלופה למעצר וניתן לקבוע לגביהם כי כל חלופה לא תהלום את תכלית המעצר.

בענייננו, בשל אומדן הסיכון והמסוכנות הגבוהים, בחנתי ביני לביני אם מדובר במקרה הנמנה עם מצבים אלו. במסגרת זו, הזהרתי את עצמי כי יכול והחלופות שעולות על דעתי אינן כוללות את כלל החלופות שההגנה עשויה להציע, ומכאן מצאתי להוסיף פסקה כי נמנעתי מקביעה מוחלטת שכל חלופה לא תתאים, מתוך גישה צנועה המכירה בכך שעשויה להיות חלופה ראויה שפרטיה אינם ידועים לי ולא עלתה בדעתי (ראו עמ' 21 ש' 12 - 13 לפרוט').

7. בחזרה לבקשה לעיון החוזר ולהוראה לקביעת דיון נוסף. המדובר בבקשה לעיון חוזר שהוגשה ביום 18.10.23 ולפיה התבקש להורות על שחרור המבקש ממעצר לחלופת מעצר במסגרת בית חם. צוין בבקשה לעיון חוזר כי מצורף לה: "התוכנית המפרטת את הטיפול והפיקוח לרבות טיפול בבעיית ההתמכרות וכן קיום פיקוח אנושי צמוד במקום החלופה".

לבקשה צורף מסמך מטעם בית חם הנושא כותרת: "תוכנית חלופה למעצר עבור עאמר אבו עביד ת"ז 201531480" (להלן - תוכנית החלופה) חתום בידי מר יעקב אילוז, מייסד ומנכ"ל מרכז גמילה ושיקום בית חם (להלן - מר אילוז).

בתוכנית החלופה צוין כי המוסד צבר ניסיון טיפולי עשיר במגוון סוגי התמכרויות החל משנת 2001 והובא פירוט של הפרויקטים שהמוסד מפעיל לטיפול ושיקום ושל צוות המוסד.

עוד צוין בתוכנית החלופה כי: "מכיוון שנערכה פנייה אלינו, לצורך החלפת כתובת החלופה למעצר ובניית תוכנית חלופה למעצר המותאמת לצרכיו של עמאר, הרינו מתכבדים לפרט להלן את הצעתנו לטיפול במר עאמר אבו עביד בתקופת שהייתו במרכזנו בתנאים מגבילים".

בנוסף לאמור ציין מר אילוז בתוכנית החלופה כי: "אנו מאשרים כי תוכנית זו מבוססת, הן על אבחון התאמה ומוטיבציה שנערך לעאמר ע"י נציגנו בתוך בית מעצר קישון, הן על שיחות עם בני המשפחה והן על דוחות ונתונים שנתקבלו לגבי על ידי גורמים רלוונטיים".

בתוכנית החלופה צוין מידע בסיסי הקשור למבקש וההתרשמות ממנו, באופן המציג את תוכנית החלופה כחווה דעת מקצועית. בסיכום צוין כי "מומלץ לאשר לו חלופת מעצר במסגרת בית חם".

בנוסף לאמור, צוינו בתוכנית החלופה פרטי המוסד, תנאי החלופה והפיקוח והתנהלות הפיקוח במצבי הפרה. עוד תוארה תוכנית הטיפול המוצע וצוין כי "התוכנית הטיפולית הינה תוספת ואינה תנאי לקבלתו, כאשר הרעיון העיקרי הינו הפיקוח והחלופה למעצר".

8. ביום הגשת הבקשה לעיון חוזר, למרות שב"כ המבקש לא עמד בחובתו הנוהגת לצרף לבקשה את תגובת המשיבה ולמצער נימוקים מדוע לא צורפה, קבעתי דיון לפניי ליום 23.10.23.

קביעת הדיון בטרם ניתנה תגובת המשיבה נועדה להתחשב בתנאי תקופת החירום לבל תעוכב שמיעת הדיון וזכויותיו של המבקש תפגענה ולשם ניהול יעיל של הזמן הציבורי בקיום הדיון לפניי בהכירי את התיק ולא לפני שופט תורן.

במהלך הדיון מיום 23.10.23 טען ב"כ המבקש כי לאור ההחלטה ונימוקיה אותרה "חלופה הדוקה מאוד וגם היא נותנת מענה טיפולי שניתן בבית חם, מדובר בחלופה מוכרת על ידי משרד הרווחה וכפי שאמרתי ומפורט בתוכנית המצוינת שהוגשה וצורפה לבקשה לעיון חוזר, פגשו את האיש בבית המעצר, אבחנו את הצרכים שלו, פירטו את כל האנמנזה שלהם והציעו חלופה" (עמ' 1 ש' 19 - 22 לפרוט').

לכך הוסף והוטעם כי תקופת החירום פוגעת בקצב ניהול ההליכים ומשפיעה לרעה על זכויותיו של המבקש וכי בנסיבות אלה ראוי לאמץ את החלופה המוסדית שהוצעה.

9. ב"כ המבקש הביא עמו את נציג החלופה מר אליהו קפה, אשר העיד. בדיעבד התברר לבית המשפט כי מר קפה הנו "נציג החלופה להופעות בבית המשפט" ולא היה לו שמץ של מושג באשר לתוכנית החלופה ולאבחון שנערך למבקש. אעיר כי את שהתברר לבית המשפט לאחר קיום הדיון הייתה אמורה ההגנה לדעת בטרם החל הדיון.

מדובר בבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי עו"ד מטעם הסגוריה הציבורית ומצופה כי בטרם יתבקש לקבוע דיון בבקשה ולפני קיום הדיון יערכו הצדדים לניהולו תוך מתן התייחסות לזמן הציבורי המוגבל שנועד לשרת את הציבור. אין המדובר בעניין של מה בכך הואיל ואת המחיר המצטבר של התנהלות זו משלמים יתר ההליכים הממתינים להישמע והכיס הציבורי.

10. לאחר שמיעת עדותו של מר קפה הושלמו טיעוני הצדדים וב"כ המבקש סיים את טיעונו באמירה: "אני הבנתי את הדקויות מהשאלות שגברתי שאלה ובצדק, אם מה שגברתי צריכה כדי להוריד כל ספק או חשש אז אנו נבקש שהמאבחן יתייצב" (עמ' 4 ש' 27 - 28 לפרוט').

אעיר כי באותו שלב לא הייתי "צריכה" דבר ואם היה מי ש"צריך" היה זה ב"כ המבקש, אשר הגיש את הבקשה ותמך אותה בתוכנית. הערכות לדיון כדבעי בוודאי הייתה ממטבת את השימוש בזמן הציבורי והייתה חוסכת את יתר הדיונים שהתקיימו לאחר מכן (ספווילר - גם לאחר החלטת כב' בית המשפט המחוזי המאבחן לא התייצב).

למעשה, אם ייבחן התהליך מאז הגשת הבקשה ועד להכרעה הסופית בה, כולל הזמן שהקצה בית המשפט המחוזי לעניין, ניתן יהיה להגיע למסקנה כי מדובר בהתנהלות רשלנית והתעלמות מהנזק שנגרם לזמן הציבורי, ביתר שאת בתקופת מלחמה המגבילה את קיום הדיונים לתקשורת באמצעות מספר עמדות מוגבלות של V.C.

מחויבותו של בית המשפט ברורה ואחריותו לעולם רובצת במלואה על כתפיו. עם זאת, ישנה ציפייה שכל צד יבצע את מלאכתו ויערך לדיון תוך תשומת לב למשאבי הציבור ולמשמעות של שימוש לא מושכל בהם.

בהיבט זה, אין מקום לחלק את האחריות עם בית המשפט, ולהמתין לבחינת רצונותיו, בוודאי לא כאשר בסופו של דבר התברר כי ניתן היה לחסוך גם את זמנו של בית המשפט המחוזי וגם את זמן הדיון הנוסף שהתקיים. בהמשך יובהר במה דברים אמורים.

11. בסיום הדיון ניתנה החלטתי לגביה הוגש ערר. לא אחזור על פרטיה ואפנה לפרוטוקול הדיון מיום 23.10.23.

לאחר הגשת תגובת המשיבה בערר התקיים דיון לפני כב' בית המשפט המחוזי וניתנה החלטה בה נקבע:

"הציר המרכזי להחלטת בית-משפט קמא נעוץ בכך שבפניו התייצבו בעת הדיון גורמים שלא היו מעורבים בהערכת המסוכנות, וכן לא ניתנו פרטים מספקים לעניין בני המשפחה עימם שוחחו גורמי בית חם.

בנסיבות אלה אני מורה כי יקויים דיון נוסף בפני בית-משפט שלום שבו יוצגו מלוא הנתונים, וכן יתאפשר לסנגור להציג או להעיד את נציגי בית חם, בהתאמה" (עמ"ת 39672-10-23 אבו עוביד נ' מדינת ישראל (26.10.23) - להלן ההליך בבימ"ש מחוזי).

12. חשוב לציין כי ב"כ המבקש טען בהודעת הערר כי:

"מדובר בחלופה הרמטית וסגורה, במוסד מוכר ע"י משרד הרווחה, במקום שמאויש בעובדים כל ימות השבוע ומרושת במצלמות אבטחה. מעבר להיות החלופה מקום סגור היא אף נותנת מענה טיפולי לעורר, דבר שאינו בר השגה במקום מעצר אחר" (פסקה 7 להודעת הערר).

זאת ועוד, נטען מפי ב"כ המבקש בדיון בערר כי:

"הגיע נציג בית חם לאולם, ויש מסמך שלם שלהם, הנקודה הראשונה בבית חם היא חלופה הרמטית למעצר בניגוד למעצר בית מלא, בנוסף יש תוספת שמה שבית חם יכול לתת לו מלבד המסגרת המפוקחת וההדוקה. אמרתי גם בבית-משפט קמא שהמפקח עצמו לא התייצב בפני בית-המשפט ואפשר היה לדחות. אני למעשה מבקש דחיה כדי להציג בפני בית-המשפט את הגורם שערך את חוות-הדעת וכן את הנתונים הנוספים שבית-המשפט ביקש" (עמ' 1 ש' 12 - 16 לפרוט' ההליך בבית המשפט המחוזי).

13. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשת הסנגור להשלים את הנתונים שהתבקשו ובהתאם לכך קבעתי דיון ליום 30.10.23, שעה 10:00. בגישה המקדמת שימוש מועיל בזמן הציבורי הוריתי כי: "כעת ובכדי לעמוד על המשמר

לבל יחזור הדבר על עצמו יוגש תצהיר ובו עדותו הראשית של הנציג מטעם בית חם שאמור להעיד. התצהיר יועבר לעיון המשיבה קודם לתחילת הדיון וניתן להגישו עד מועד הדיון לרבות במעמד הדיון".

בכדי לשכך את האוזן אזכיר מה היה ראוי שהתצהיר יכלול, זאת בזיקה לשאלות שלא קיבלו במענה בדיון הקודם ולאור בקשת ההגנה "להציג בפני בית המשפט את הגורם שערך את חוות הדעת וכן את הנתונים הנוספים שבית המשפט ביקש". השאלות שלא קיבלו מענה כללו התייחסות להערכת הסיכון שנערכה למבקש, למהות האבחון שנערך לו, פירוט הדוחות וזהות בני המשפחה עמם שוחח המאבחן, זהותו, התייחסות לבחינת ההתאמה של החלופה למבקש בהתחשב במאפייניו ולאור ההחלטה בה פורטו הנסיבות של ביצוע העבירות ועילת המעצר והמידע שידוע לגורמי הטיפול על מצבו הפסיכיאטרי וההתמכרותי.

14. ביום 30.10.23 התקיים הדיון במסגרתו הוגש תצהירו של מר אילוז אשר העיד. מהתצהיר שהוגש (מב/1) נלמד כי תוכנית החלופה שהוגשה לא מהווה תוכנית טיפול ואינה אף בגדר חוות דעת.

עוד צוין בתצהיר כי כל שנבדק הוא הסכמתו של המבקש להימצא במקום החלופה ונתונים על אודותיו. בדיקה זו נערכת באמצעות ביקור בכלא של עורך דין.

באשר לדוחות והנתונים שהוזכרו בתוכנית החלופה הוצהר בתצהיר כי מדובר בכתבי בית המשפט (כתב אישום, בקשת מעצר ופרוטוקול הדיון) שהעביר הסנגור למקום החלופה. שיחת הרקע לפי התצהיר נערכה עם הסנגור אשר מסר שהמבקש "סובל מבעיות נפשיות ואף נטל תרופות בעבר, שהוא ריצה בעברו תקופת מאסר, שהוא סובל מנכות ושהוא משתמש באלכוהול".

הנה כי כן, מהאמור ניתן להבין כי התצהיר לא כלל את המענה לכל השאלות שהועלו ונדרש היה לאפשר השלמת החקירה הראשית בטרם מר אילוז יחקר נגדית.

עדותו של מר אילוז הדגימה פעם נוספת את אוזלת היד של ההגנה. קשה להאמין שב"כ המבקש היה עומד על קיום דיון לו עדותו של מר אילוז הובאה לידיעתו לפני הדיון, למרות שראוי היה לכל הפחות שהמידע יובא לידיעתו מיוזמתו.

בעדותו של מר אילוז יש כדי ללמד כי ישנן טענות שנטענו אשר אינן עולות בקנה אחד עם אופי "המבדק" שנערך למבקש ועם אופי החלופה שהוצעה בהקשר למבקש.

אבהיר כי איני נדרשת בעת הזו אלא לקבוע אם החלופה המוצעת מגשימה את תכלית המעצר בעניינו של המבקש ואעשה את הדרוש ללא התייחסות מרחיבה למשמעות התנהלותו של מר אילוז והשלכתה על האמון שניתן לתת במקום החלופה "בית חם".

לגופו של עניין, מעדותו של אילוז למדתי כלשון העדות:

עמוד 6

" שלחתי בודק שאולי נרשם כמאבחן ומשהו ככה הסתבך פה בבית המשפט עם ההגדרה של מאבחן אז אני לוקח אחריות ואני אומר שזה נכתב ומה שנכתב על הדף הוא נכתב על ידי ואולי אני אציג את זה כטעות סופר, אבחון זה משהו מורכב יותר וזה בעצם לא אבחון. המטרה של הביקור של אותו נציג ששלחתי לתוך בית המעצר היא כדי לוודא שהמועמד זה הוא, פרטים בסיסיים ראשוניים ויותר מכל, כדי לוודא שהוא אכן יודע לאן הוא מגיע והוא מסכים להגיע אלינו למקום, לתנאים שבעצם יש במקום" (עמ' 8 ש' 9 - 14 לפרוט'). לאמור - לא נערך אבחון, אין המדובר בחוות דעת וכל שבוצע זה מפגש עם המבקש לקבלת פרטים על אודותיו וכי הוא מודע לתנאי המקום ומעוניין להיקלט בו. מדוע נכתב אם כן כי נערך למבקש אבחון? לטענת מר אילוז, מדובר בטעות סופר.

מר אילוז העיד כי " ההצעה שלנו במקרה הזה היא הצעה לחלופת מעצר, זה עיקר ההצעה שלנו. לשאלת בית המשפט אם זה עיקר או רק חלופת מעצר, אני משיב שחלופת מעצר" (עמ' 8 ש' 14 - 15 לפרוט'). כאשר מר אילוז נשאל, אם כך, מדוע נרשם בתוכנית כי מדובר בחלופה שנועדה לתת גם מענה טיפולי השיב מר אילוז: " במכתב צוין שיש תכנית טיפולית נוספת מכיוון שעשיתי העתק הדבק ואני רוצה להגיד בעל פה, אני כבוד השופטת הוא פנה אליי, בדקתי, לי יש התנאים ואני יכול להחזיק כמעט כל בן אדם אצלי" (עמ' 12 ש' 3 - 5 לפרוט').

כך גם באשר לציון המידע עליו התבסס האבחון, השיב מר אילוז "כאשר נאמר דוחות הכוונה לא הייתה כוונה משמעותית, אלא חומר. הגורמים הרלוונטיים, הכוונה לעורך דין" (עמ' 8 ש' 18 - 19 לפרוט').

בנוסף השיב " לשאלת בית המשפט אם נבדקת ההתאמה של החלופה למאפייני המבקש, אני משיב שהוא ביקש לבוא אלינו, הוא מקבל תנאי מגורים, מקבל חדר עם תנאי מגורים, טלוויזיה, אוכל 3 פעמים ביום, מקבל פיקוח, אם צריך יש רופאים, עובדים סוציאליים, עובדי טיפול במערכת החברתית. כמעט כל אדם אנחנו יכולים להיות חלופה" (עמ' 8 ש' 22 - 25 לפרוט').

מר אילוז ביקש להעיר בעדותו כי בכל זאת מדובר במבקש שעבר את העבירות על רקע התמכרותו לאלכוהול. הואיל והערתו אינה מתיישבת עם חומר החקירה ועם הנטען בעובדות באישום נשאל מר אילוז והשיב כי מידע זה הועבר לו על ידי זוגתו של המבקש. האמור הוא בניגוד לנסיבות ביצוע העבירות לכאורה ובניגוד להודעת זוגתו של המבקש בתיק החקירה ועדותה בבית המשפט כאשר נבחנה כמפקחת.

במענה לשאלות ב"כ המשיבה ציין מר אילוז כי עו"ד מטעמו הוא שפגש במבקש והפרטים שקיבל מהמבקש נועדו עבור מקום החלופה ולא עבור בית המשפט. המדובר ב: "שאלות, תשאל אותו פרטים אישיים, גיל, מקום, עבר פלילי, שנות לימוד, כל זה כתוב על הדף. ערך איתו שיחה בעל פה על המקום שהוא באמת מצפה להגיע אליו וקיבל את הסכמתו לכך שהוא מסכים לתנאים של המקום, של החלופה" (עמ' 9 ש' 29 - 31 לפרוט').

עוד התברר כי אין גורם שערך אבחון למבקש וכי ההתרשמות מהמבקש כלל אינה של מר אילוז אלא של עורך דין שנשלח מטעמו לקבל את הפרטים הבסיסיים של המבקש, שאינו בעל הכשרה טיפולית ומר אילוז העתיק את הדברים שכתב עורך הדין מתוך כך שהוא סומך על אותו עורך דין וכי "בכל זאת הוא אקדמאי ועורך דין" (עמ' 10 ש' 30 לפרוט').

כאשר גם מר אילוז כמו מר קפה בדיון קודם החל להניח הנחות ועומת עם הנחותיו השיב: " אני לא יודע הרבה דברים אבל אני מאמין למה שהוא כותב. צביקה צדוק כתב. המידע הועבר במייל כתוב, סיכום הריאיון הועבר אליי על ידי צביקה כתוב, לא בשיחה טלפונית ולא בצורה אחרת" (עמ' 11 ש' 5 - 6 לפרוט').

מר אילוז הבהיר כי לדעתו שליחת עורך הדין לבית המעצר למפגש עם המבקש היא בבחינת "די והותר" ולדעתו, השגויה יש לומר, "אם בית המשפט מכיר עוד גוף שעושה ראיונות לפני כניסה לחלופת מעצר אני אשמח לשמוע כי אני לא מכיר גוף כזה" (עמ' 11 ש' 26 - 27 לפרוט').

עוד במענה לשאלות ב"כ המשיבה ניתן פירוט באשר לטיב הפיקוח במהלך שעות היום.

15. ובכן, ניתנה לב"כ המבקש בהתאם לבקשתו ההזדמנות להשלים את החסר. כפי שניתן ללמוד החסר הושלם באופן חלקי. יובהר למען הסר ספק כי איני צריכה להשלמה נוספת ולשמחתי גם לא נשאלתי לגבי צורך בעניין זה. המידע שהוסף הנו כלשונו של מר אילוז "די והותר".

16. אם לבחון את החלופה שהוצעה אל מול מידת הסיכון ומסוכנות הנשקפים המבקש ומידת האמון שיש לתת בו הרי שדינה לדחייה.

אין המדובר במקרה גבולי המאפשר תנאים מרוככים. פוטנציאל הפגיעה הנו בנפש ודי לבחון את נסיבות ביצוע העבירות לכאורה ואת הערכת הסיכון לנוכח הנסיבות ומאפייני המבקש.

כל שנאסף ונגלה במהלך הדיונים אמור היה להיות בידיעת ההגנה. איני נוקטת עמדה אם ראוי היה להגיש את הבקשה וזכותה של ההגנה להגיש חלופה לבחינה. עם זאת, נדרש לבחון את המידע המובא לבית המשפט, ביתר שאת כאשר ב"כ המבקש צירף את תוכנית החלופה לבקשה, הביא נציגים מטעם החלופה להעיד וטען טענות אשר נמצאו כלא עולות בקנה אחד עם עדותו של מר אילוז.

17. מדאיג עד מאוד ואף מצער לגלות כי מוסד אשר לא פעם משמש כחלופה למעצר מגיש מסמך מטעמו, שצורתו ותוכנו מציגים תמונה כל כך שונה מזו שנגלתה בעת עדותו של מר אילוז. איך ניתן לבחון התאמה של חלופה שערערה את האמון בה למבקש שהאמון בו כה מעורער?

מעבר לאמור, מסוכנותו של המבקש והסיכון הנשקף ממנו הוערכו כגבוהים. בנוסף עלה כי המבקש מסרב ליטול טיפול פסיכיאטרי ובניגוד להערכתו של מר אילוז, אין המדובר בעבירות שבוצעו על רקע שימוש באלכוהול אלא על רקע סכסוך חי ובוטעט שלא שכח.

כאמור, לא נדרשתי ליוזמה מצדי לקביעת דיון שלישי לשם שמיעת עורך הדין שאסף את המידע וזאת לאור עדותו של מר אילוז אשר לימדה כי לא תהא לעדותו כל תרומה או פוטנציאל שינוי של ההחלטה.

הבקשה נדחית.

תיק החקירה מושב למשיבה מלשכתי באמצעות המזכירות הפלילית (יתועד בנט).

ניתנה היום, י"ז חשוון תשפ"ד, 01 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.